

METEOR

LIST OSNOVNE ŠKOLE "NADA BOŽIĆ" U SLAVONSKOM BRODU

GODINA XXII

OŽUJAK 1991.

8. razred

dan žensk

M E T E O R

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE "NADA BOŽIĆ "

SLAVONSKI BROD

Radove za list pripremili učenici članovi KUD-a
" MLADOST " , sekcije :

1. Literarna - starija grupa (voditelj prof. Petrić B.)
2. Literarna - mlađa grupa (voditelj Katalinić M.)
3. Novinarska sekcija (voditelj prof. Marković V.)
4. Likovna sekcija (voditelj Balabanić P.)

ožujak 1981.

MAJKO , UZ TEBE SAM SIGURNA I VELIKA

Često je promatram , a njen dragi lik je usječen u svakom kutku moga života. Njen osmijeh, njen pogled su mi najdraži . . . Njeno je srce najveće , najtoplije. A u duši njenoj tinja iskra koja se često razbukta u plamen ljubavi koji mi pruža.

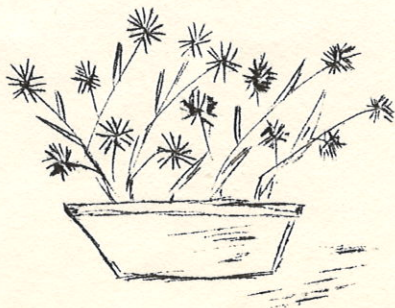
U trenucima kad nije pored mene osjećam neku prazninu , a kad je tu meni je mirisniji i opojniji svaki cvijet , zelenije su livade mojih snova , a sunce mi vedrije obasjava put budućnosti. Jer ona je kraj mene , a tada sam sigurna i velika !

Koliko mi je puta previla koljeno ranjeno u igri , koliko je samo puta pružila mi utješnu riječ ? Cijelim svijetom joj ne bih mogla uzvratiti svu ljubav. Ali ona to od mene ne traži ! Jer ona je sretna kad sam ja sretna , kad moju sreću krase slobodne zore , kad se divim crvenim sutonima , kad me uspavljaju tihe večeri. Tada je i ona sretna , jer zna da je čista moja rijeka života koja otiče u nepoznatu budućnost. I za svaku kap te moje zlatne rijeke , trebam zahvaliti majci , jer je zbog nje svaka kap , trenutak budućnosti , blistaviji i čišći.

Njen lik usječen u moje srce , u moj život ... Njene riječi izgovorene sa mekih usana što žare najljepšim osmjehom , šapuću mi simfoniju u ritmu života. Pogled dvaju kristala dubokih poput mora , čitaju moje misli ... A ruke njene su kolijevka mog djetinjstva . Riječi ! Riječi nisu dovoljne da se opiše ona , moja mati.

Jer još je trebam , kao dijete , a moje djetinjstvo vrtoglavo odlazi.

A uz tebe sam , majko , sigurna i velika !

Matković Draženka , 8.b

ŽENA U RATU

Žene prije rata nisu imale svoja prava. Radile su po cijeli dan. Došao je rat. Žene su se htjele izboriti za svoja prava i krenule su zajedno s muškarcima u borbu. Borile su se rame uz rame s njihovim drugovima. Ginule su. Neke su postale heroji. Baš u ratu žene su se izborile za svoja prava. Dokazale su da žena vrijedi isto kao i muškarac. Svaki 8. mart je Dan žena. Slavimo ga svi jer je to dan kada je počela borba za ženska prava.

Bušić Igor , 3.a

PARTIZANSKA MAJKA

Tri je sina imala ,
tri vita jablana
i sva tri domovini darovala.
Prvi je bio komandir ,
borce vodio.
Drugi je bio bolničar
ranjene drugove liječio.
A treći bombaš slavni
bunkere smrti rušio.
Tri je sina imala ,
tri vita jablana.
I sva tri domovini darovala.

Milanović Marinko , 3.a

PALIM BOROVCIMA

Tragali ste za sretnijim danima
u bezbrojnim jurišima kroz mrklu noć
Maštali ste o slobodnoj domovini
umirući s njenim imenom na usnama.
Voljena zemlja pozdravlja vas
šumom lišća i planinskih voda
cvelijesima naše radosne mladosti.

Đamić Darija , 8.a

INTERVIJU S MOJOM MAJKOM

(za 8. mart)

Približava se 8. mart - Dan žena. To je značajan dan za sve žene svijeta. Još uvijek se i danas žene bore za svoja prava.

U narodnooslobodilačkoj borbi žene su dokazale da mogu sve zadatke izvršavati jednako dobro kao i muškarci.

1.P: Da li je danas zaposlenoj ženi lako ?

O: Ne! Danas zaposlena žena ima mnogo obaveza. U porodici , na radnom mjestu , mjesnoj zajednici kao društveno politički radnik. Danas žena ima široke mogućnosti afirmacije.

2.P: Može li žena jednako dobro obavljati sve zadatke kao i muškarac ?

O: Da! Žena je sposobna da obavlja sve zadatke , ali često puta zbog obaveza prema porodici ona se mora zadovoljiti fizički lakšim i jednostavnijim zadacima.

3.P: Da li muškarci mogu uspješno obavljati poslove žena ?

O: I muškarci su sposobni da rade sve " ženske " poslove, ali na žalost većina muškaraca nema tih navika. Tradicija ih sputava u tome. Takvi smatraju da je posao žene lakši pa za njih i manje vrijedan.

4.P: Što bi trebalo učiniti da se takva mišljenja iskorjene ?

O: To je dug proces i težak , ali u odgoju mladih treba učiniti sve da shvate kako je svaki posao jednako vrijedan i kad se valjano obavlja pridonosi blagostanju i porodice i društva općenito.

5.P: I za kraj još jedno pitanje !

Da li mi tebi pomažemo u poslovima ?

O: Da , za Majčin dan , a ja bih željela kao i sve majke da ta pomoć u godini bude češća.

Nataša Dončević , 6.a

MAJKA

Te oči me stalno prate ,
te ruke me stalno glade,
ta usta koja me stalno ljube,
a taj smješak ohrabruje.

Goran Katić , 3.b

OČI MOJE MAJKE

Oči moje majke
su dvije ljubičice plave,
dva mora ,
dva jezera ,
dva bistra izvora.

Udovičić Branka, 3.b

VOLIM MAMU

Volim njenu kosu crnu,
Volim njene oči plave.
Volim njene ruke duge,
Poželjeti neću druge.

Kirhofer Gerhard, 3.a

GLEDAM MAJKU

Gledam majku
i mislim da je najljepša.
Gledam njene ruke
i mislim da su najljepše.
Gledam njeno lice
i mislim da je najljepše.
Gledam majku
i mislim da je najsretnija.

Balen Krešimir , 3.a

NE PLAČI MAMA

Kad ti majko plačeš,
Plaču i šume i rijeke.
Plaču oblaci i ptice
i planine daleke.
Kad ti plačeš majko
I moje srce plače.

Kirhofer Gerhard, 3.a

MOJA BAKA

Sedamdeset dvije su joj godine , sijede je kose , pognuta držanja , ali jasnih plavih očiju i prijatna glasa.

Svako se jutro ona rano diže , sprema sobu i hrani piliće. Zatim priprema ručak da bi bio spreman za mene. Uvijek je vesela i spremna da sasluša sve moje brige i probleme i da me posavjetuje. Koliko sam puta , kad sam bio manji , tražio utočište u njenom zagrljaju zbog razbijena koljena ili pokvarene igračke.

Porastao sam , a i ona je ostarjela. Teže se kreće , brže se umara , ali je još uvijek vedra.

Ove zime je bila jako bolesna. S mnogo brige i pažnje čekao sam svaki glas o njezinu zdravlju.

Sada je opet zdrava , a ja joj pomahem u svemu da joj vratim bar dio onoga što je učinila za mene.

Bojan Živatović , 6.b

PRABAKA

Moja prabaka ima navorano lice , kosu sjedu a oči blage i tople. Njene ruke su nekada šile do kasno u noć uz staru petrolejku , dok je snijeg vani sipao.

Kad bih došla k njoj ona bi širila ruke i govorila: " Evo moje Bubice !" Pritisnula me uza se , pomilovala me po kosi i poljubila.

Sve je to tako bilo dok se baka nije razboljela , dobila sklerozu mozga. To me je jako potreslo pogotovo kad bih joj došla , ona bi umjesto onog toplog zagrljaja rekla: " Pa tko si ti ? Čija je ovo djevojčica ? "

Ja bih istrčala van zagrcnuvši se od suza.

Sada kad joj svaki dan idem ložiti vatru , gledam je kako je sve niža i što je još gore već je zaboravila skoro govoriti. Ipak joj je nešto ostalo u pameti , a to je čim me vidi , priđe mi i pomiluje me po kosi , svojim starim smežuranim rukama.

Aida Kerdić , 6.c

ŽELJNI SUNCA I NEBA

Teške su bile olovne zore,
Okrutne i crne.
Zemlja krvava , u pepelu.
Gaženi , ali ne pogaženi.
Jer - oči su blistale i srce htjelo
I u vatri ognja -
 ustrajali smo.
I nad ponorom smrti -
 ustrajali smo.
Željni sunca i neba.

Narančić Danijela, 8.b

MOJOJ ZEMLJI

Volim tvoja zlatna polja
 što se talasaju na suncu.
Volim tvoje bistre rijeke
 što mirno teku u daljini.
Radujem se
 jer u tebi slobodno živim,
 jer se veselo igram.

Tatjana Birer , 6.b

NAJLJEPŠA ZEMLJA POD NAJLJEPŠIM ZVIJEZDAMA

Nigdje nema zemlje u kojoj ljubav teče tako kao
pjesma , a topla riječ kao bistra suza. Nigdje nema zemlje
u kojoj rijeke žubore o tihom vodopadu sreće. Moja zemlja
je najljepša !

Sunce i nebo , i tisuće svjetlosnih niti ! To je
moja zemlja u kojoj zalasci blijede uz cvrkut ptica i
zalutali povjetarac.

A poslije zalaska razlije se nebom prostirka zvje-
zdanog saga i moja zemlja postaje kolijevka zvjezdane noći
i najljepšeg sna. Svaki sjaj i trepet zvijezda je čovjek
iz čijeg srca izvire plamen ljubavi koji se ne gasi.

Zato su i zvijezde nad mojom zemljom najljepše.

Nada Sekulić, 8.b

NJIŠE MOJA SLAVONIJA TUGU I RADOST

Jutro.! Prozirno i vedro. Koračam tiho prostranom ravnicom koja se rastvara preda mnom poput beskraja. Pjevušavi oblaci plinu u širokoj modrini jutarnjeg neba. Posvuda miris starih slavonskih šuma. Miris rodne Slavonije!

Sretna sam što mogu sanjariti o tihom žuboru potoka i bisernom svitanju , dok mi vjetar nježnim poljupcima miluje lice. Kako je zanosno biti mlad i trčati talasavim žitnim poljima , suncu u zagrljaj !

Odjednom , osjetih čudan titraj u daljini. Što to ravnica skriva u svome srcu? Pokušah proniknuti u tajnu vjetrova što dobiše prizvuk tuge i boli. Slavonijo , zašto plačeš ?

Progovorila je rođena zemlja o tisućama života , ugašenih zauvijek za lagani njihaj breze , za šuštanje vjetra i šapat lišća. Pjevala je o životima darovanim za duge naše mladosti, za plimu naše sreće.

Tuguje zemlja , tuguje nebo.

Koliko je neznanih grobova skriveno pod strnutim lišćem ! Sada šume pjevaju o onima kojih više nema. Sada se njihove oči rastapaju u valovima žita i žuboru plavetnih rijeka.

Stojim i dalje tu, u blještavilu slavonske ravnice, omamljena tugom svoje rođene zemlje. Zaustavljam vrijeme neka ne odnese uspomene u nepovrat, neka ih ostavi u našim sjećanjima da žive u nama , s našom srećom.

A Slavonija i dalje šumi i prebire strunama moga srca.

Narančić Danijela, 8. b

SAVA

Plovi , plovi beskrajno dugo
kraj moga grada.

Ponekad tiha,
ponekad bučna ,
noseći šum dalekih vedopada.

Nemirni valovi uvijaju se
uz njenu obalu.

A Sava i dalje teče
beskrajno dugo kraj moga grada.

Kostadinović Snježana, 8. b

x x x

Duga,
nepregledna livada.
Dva
malena stabla
i
pjesma.

Snježana pejić, 6.c

KAPLJA ROSE

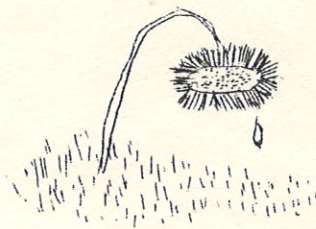
Uz tihu muziku vjetra
spustila se blistava
među vlati mlade trave
iz koje su virili
probuđeni maslačkovi
cvjetovi.

Damić Darija ,8.a

ROSA

Obasjana sunčanim zrakama
i šaptom proljetnog jutra
tiho je klizila niz cvijet
slušajući pjesmu povjetarca.

Sekulić Nada, 8.b

NOĆ

Tiho dojezdi
na svojim zlatnim kolima
i šapuće bajke.

CESTA

Kuda vodi ?
U jasna jutra ,
il' žarke sumrake ?
Ili je to put ,
put k sreći ?

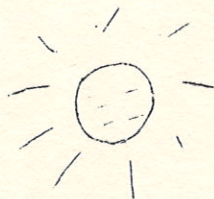
Đurić Jasna , 8.b

JUTRO

Grad na rubu sna ,
Nijemoj noći kraj,
Zora gasi zvijezde.
Na mom licu
Tek prvi trak sunca.

Ivanović Jasminka, 8.b

SUNCE

Sjajni kovčeg
koji prosipa zlato.

Šaf Darija, 6.b

SUTON

Rumenilo na usnuloj rijeci
i jato ptica
u beskraju.

NOC

Zvezdani ples
i srebrne niti
rasute nebom.

SVITANJE

Prvi pogled sunca
i tisuće kapljica
jutarnje rose.

Đurić Jasna, 8.b

SAVA

U njenim uzburkanim valovima
ogledaju se prohujali dani
moga djetinjstva .

Sekulić Nada , 8.b

DJETINJSTVO

Jednu po jednu
igračku odnosi
i zatvara se
u kovčeg sjećanja.

Šaf Darija, 6.b

ODLAZI

Nema više lutke u sobi,
Ni medvjedića na krevetu.
Odlazi djetinjstvo vijekom zaborava.
Odlazi u nepovrat.
Ostat će samo trenuci sjete
I uspomene skrivene u srcu.

Martić Jasminka, 7.c

TAJNA

S plavim pogledom
raščupanog dječaka
ušla je kradom
u moje srce
i uzburkala mirne dane
moga djetinjstva.

Grčević Danka , 7.c

LJUBAV U DVANAESTOJ

Potajni pogledi,
savijene ceduljice,
neprimjetni pozdravi.

Rumeni obrazi,
leksikoni, spomenari -
ljubav u dvanaestoj.

Pejić Snježana, 6.c

x x x

Ako ti kažem : " Volim te,"

Reći ćeš: " Šališ se. "

Ako ti kažem: "Mrzim te,"

Reći ćeš : " Nemoguće ! "

TI

Mrzim te.

Šalim se.

Volim te.

Kosa boje noćnog neba ,
Oči plavo uzburkano more,
Osmijeh toplina sunčanih poljubaca
Ti !

Martić Jasminka, 7.c

Grčević Danka , 7.c

x x x

Uz zrake zalazećeg sunca
na obali moje rijeke
uhvatih pogled tvojih očiju
i prvi put shvatih
da me one vole .

Đurić Jasna , 8.b

x x x

U moru samoće
plovi moja barka
i traži tvoju.

Pejić Snježana, 6.c

RASTANAK

I ove tihe, noći
srest ćemo se na uglu moje ulice.
Posljednji puta
spojit će se naši pogledi ,
Posljednji puta
osjetit ću romon tvojih riječi.
Reći ću ti zbogom -
i ti ćeš otići.
A ja ću i dalje stajati
na uglu moje ulice.

Narančić Danijela , 8.b

SNOVI

Sjedim u parku ...
Tu kraj starog bunara,
u sunčanom svijetu zelenila i cvijeća.
Nikoga.
Samo ja , i moji snovi.

Ivanović Jasminka, 8.b

SUSRET

S PRIJATELJICOM
S prijateljicom idem u školu,
S prijateljicom se igram,
S prijateljicom se veselim,
S prijateljicom sreću uvećam,
A tugu podjelim.

Jozić Darija, 3.b

Prolazim dugim
školskim hodnikom.
Nadam se -
ugledat ću te !
Odjednom moj pogled odluta
u zagrljaj jednim plavim
očima.

Ne, ne sanjam više
tvoju smeću kosu i
nasmijano lice .
U moje snove ušle su plave oči
i kosa drugog dječaka.

Pejić Snježana, 6.c

RASTANAK

Možda smo previše voljeli.
možda smo previše sanjali,
možda smo previše očekivali
od more koje se pjenilo
u ljetne večeri sreće.
Možda je jedno srce plakalo,
možda je bilo moje.

Ivanović Jasminka, 8.b

ODLAZI

Još jedan sunčani trak
prolazećeg djetinjstva...
Još samo zadnji titraj
mojih petnaest godina...
Još jedan zamah krila
i ptica djetinjstva odlijeće...

Matković Draženka, 8.b

VELIKI ODMOR

Čim zazvoni za veliki odmor obično u razredu nastane strka i zbrka jer svi krenu prema vratima. Tu je tada najzanimljivije jer nekome vani bude glava , a unutra ruka ili noga. Napokon kada svi izađu stvori se red oko kifli pa ih neki ponekad i ne dobiju. Oni su tada namrgođeni i ljuti.

Kad stigne " Modra lasta " još je zanimljivije. Svaki hoće preko reda pa bude guranja , a najborbeniji se i potuku. Oni koji ne primaju tada stoje žalosni sa strane.

Ako netko u nižim razredima dobije pismo nastaje senzacija. Svi navale na njega da vide tko mu piše. Dru- gi se za to vrijeme upisuju u leksikone.

I tako sve dok ne zazvoni. Onda opet nastaje gužva kod vrata. Napokon dođe nastavnik ili nastavnica i počne sat.

Alfeldi Mladen, 6.a

PEDESET PLODNIH GODINA DRAGUTINA TADIJANOVIĆA

Slavonski Brod i selo Rastušje obilježili su 23 , 24 i 25. listopada 1980. godine 75. godišnjicu života i 50. godišnjicu književnog rada akademika i pjesnika Dragutina Tadijanovića.

Svečani program počeo je 24. listopada u 18 sati otvaranjem izložbe o životu i djelu Dragutina Tadijanovića. Održana je svečana akademija koja je nosila naziv po je- dnom njegovom djelu " Dugo u noć u zimsku bijelu noć "

Taj program pripremili su Skupština općine Slavonski Brod , Zavod za književnost i teatrologiju , Jugosla- venska akademija znanosti i umjetnosti.

Živić Snježana , 6.a

SAKUPLJANJE STAROG PAPIRA

Od 16. do 18. X obavljelo se u našoj školi sakupljanje starog papira. Peti i šesti razredi su sakupljali papir u četvrtak 18. X .

Nas nekoliko iz Malog Ćariza sakupilo se kod trafike i zajedno smo nosili papir u rukama i vozili u tačkama. Na ulici su se ljudi osvrtnali za nama govoreći: "Što su ova djeca vrijedna." Nekako smo se dovukli do škole i to uz pomoć dvojice dječaka. .

Pred školom smo ostavili papir i pošli s ostalima iz razreda sakupljati papir u okolini škole. Imali smo mnogo sreće jer je većina građana jedva dočekala da se riješe starog papira. Obišli smo i mnoge radne organizacije gdje smo dobili dosta starih novina.

Taj dan smo sakupili 1000 kg papira i bili smo prvi. Ukupno smo sakupili 1322 kg i drugi smo po količini sakupljenog papira, dok je prvi 7.b

Naša škola je sakupila 11 570 kg papira, što se dosad još ni jednom nije desilo.

Daković Ankica, 6.a

J E S E N

Stigla je

sama.

Ogoljela je grane.

Otjerala tople zrake sunca.

Ošarenila moj zavičaj.

Dončević Nataša, 6.a

L I S T

Leži na mom stolu

malen i žut,

smežuran od tuge.

Nije više onaj

lijep i zelen listić.

Lako Lidija, 6.a

DA NAM PROLJECA NE POSTANU NIJEMA I ŠUTLJIVA

Sve je manje ptica na trgovima i šetalištima. Neke ptice odlete na jug i nikad se ne vrate. Mladež i djeca bi se trebali potruditi da ptice na tavanima i u vrtovima hrane ako ostanu preko zime.

Još malo i doći će do toga da u proljeće nećemo čuti cvrkut ptica, nego samo brujanje automobila i kamiona. Zato svatko tko može neka brani ptice, i u proljeće i zimi jer ptice ne samo da su korisne i lijepe, već vam razvedravaju prirodu i okolinu pogotovo u gradu, gdje je gradska buka i vreva, te smrdljivi dimovi iz automobila.

One na naše prozore donose komadić žive prirode, koje u gradu ima malo. S pticama se može postati i prijatelj, i one nam mogu biti vjerni pratioci.

Uato čuvajmo naše ptice, taj živi djelić prirode, da nam sunčana proljeća bez ptica ne postanu nijema, bez veselih i dobrih pjevača, čiji pjev svi volimo.

Kokanović Gordana, 6.a

IZLOŽBA PTICA

7. XII održana je izložba sitnih životinja u Radničkom domu pod pokroviteljstvom Drvne industrije "Slavonija". Izložbu je posjetio velik broj posjetilaca jer je zaista lijepa.

Manogi uzgajali na izložbu su donijeli svoje ljubimce. Bilo ih je raznih vrsta: golubova, zečeva, hrčaka, raznih malih ptičica. Posjetiocima izložbe su se najviše divili buljookim ribicama i ptičicama raznih boja.

Trebalo bi da se u gradu češće održavaju ovakve izložbe i da bude više njih koji će hraniti ptičice i brinuti se o njima.

Đaković Ankica, 6.a

U ŠETNJI SA ŠELOM

Lijep jesenski dan nas je pozivao u igru. Gordane je odlučila da izvede psa u šetnju. Najčešće je na lancu pa je i on željan igre. Krenula sam i ja s njom. Skakutale smo, bježale od šele, a ona je lajala i umiljavala nam se.

Šećući uz Glogovisu, došli smo nedaleko slapa gdje se nalazi mali drveni mostić. Gordana ga je s mukom prešla, bojala se iako je bila ograda.

U šetnji smo naišle na suhu travu poput klasja. Nabrale smo stručak za "ikebanu".

Za to vrijeme je Šela skakutala uokolo i njuškala ne bi li što našla. Oko nas se nalazila šikara, visoka trava gdje se kujica zavlačila kao kad bi išla u lov. Primijetili smo da je žedna.

Pokušavale smo je namamiti u vodu, ali pristup je bio strm tako da ni mi nismo mogli doseći do vode.

Uskoro smo naišli na ravno tlo koje je bilo u razini s potokom. Tu se Šela napila. Polako smo krenuli kući. Šela je opet živnula. Skakala je i trčkarala, propinjala se na šape i čekala da je pomilujemo po nježnoj dlaci.

Dončević Nataša, 6.a